

Sygn. akt I C 1001/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Agnieszka Hreczańska-Cholewa

Protokolant Piotr Józwik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 stycznia 2017r. we W.

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. we W.

przeciwko S. H.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej Towarzystwa (...) S.A. we W. na rzecz pozwanego S. H. kwotę 3617zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...) SA we W. domagała się zasądzenia od pozwanego S. H. kwoty 126 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.07.2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa wskazała, że pozwany zawarł w dniu 28.11.2006 r. umowę o kredyt hipoteczny. Ponieważ nie wywiązywał się z nałożonych umową obowiązków Bank (...) wypowiedział umowę kredytu i postawił całą należność kredytową w stan natychmiastowej wymagalności. Na podstawie Generalnej umowy ubezpieczenia niskiego wkładu portfela kredytów hipotecznych z dnia 19.07.2010 r. bank zwrócił się do powoda o wypłatę odszkodowania. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona powodowa wypłaciła bankowi odszkodowanie w wysokości 126 500 zł. Na podstawie art. 828 § 1 zd. 1 k.c. roszczenie w stosunku do pozwanego przeszło na towarzystwo ubezpieczeniowe. Pismem z dnia 26.06.2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 126 500 zł, wyznaczając termin płatności na dzień 26.06.2012 r. Pozwany w wyznaczonym terminie nie zapłacił należności.

W dniu 14.09.2012r., Sąd Okręgowy we W.uwzględniając żądanie pozwu, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany S. H. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej, zarzucając, że strona powodowa nie wykazała stosunku prawnego, z którego wywodzi roszczenie albowiem dołączone do pozwu dokumenty prywatne nie stanowią dowodu na istnienie takiego stosunku prawnego. W dalszej części pozwany podniósł zarzut bezskutecznego wypowiedzenia umowy kredytu z dnia 28.11.2006 r. albowiem pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu zostało przesłane na błędnie wskazany przez bank adres pozwanego we W. przy ul. (...) podczas gdy z umowy kredytowej wynika, że pozwany zamieszkiwał w Z. ul. (...). Nadto strona powodowa nie wykazała

dochodzonego roszczenia ani co do zasady ani co do wysokości. Treść art. 828 § 1 k.c. nie stwarza domniemania, że suma odszkodowania wypłaconego przez zakład ubezpieczeń odpowiada zakresowi odpowiedzialności osoby, która wyrządziła szkodę. Nadto z umowy kredytu z dnia 28.11.2006 r. nie wynika aby w wypadku wypowiedzenia umowy kredytu powód mógł dochodzić od pozwanego jakichkolwiek kwot. Umowa ta zawiera ponadto klauzule niedozwolone, co rażąco narusza interes klienta. Pozwany nie został zgodnie z umową prawidłowo poinformowany o istotnych prawach i obowiązkach, jakie na nim spoczywały w związku z realizacją umowy i po jej wypowiedzeniu, co oznacza, że został wprowadzony w błąd co do istnienia i zasad ochrony ubezpieczeniowej w okresie obowiązywania kredytu. Nadto zgodnie z umową zobowiązany był do zwrotu bankowi kosztów ubezpieczenia w wysokości 1844 zł za pierwsze 36 miesięcy, który to zapis umowy także stanowi klauzulę abuzywną.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wskazała, że wypłata odszkodowania na rzecz banku nastąpiła na podstawie Umowy ubezpieczenia niskiego wkładu portfela kredytów hipotecznych z dnia 19.07.2010 r. zawartej z Bankiem (...) SA w związku z wypowiedzeniem umowy. Kredyt pozwanego został ubezpieczony przez bank do kwoty stanowiącej 50 % wartości nieruchomości, na zakup której został udzielony. Wartość tej nieruchomości – lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) na dzień zawarcia kredytu wynosiła 252 000 zł, zaś kwota wypłaconego odszkodowania połowę tej wartości czyli 126 500 zł. Strona powodowa wskazała, że w związku z brakiem spłaty kredytu przez pozwanego bank poniósł szkodę w wysokości kwoty, na którą kredyt został ubezpieczony. W tej wysokości zostało wypłacone ubezpieczenie zaś powód może ubiegać się zwrotu świadczenia od pozwanego tytułem regresu. Strona powodowa wskazała także, że wypłata odszkodowania nastąpiła na podstawie umowy zawartej z bankiem i z tych przyczyn pozwany nie może powoływać się na abuzywność zapisów umowy, której nie był stroną.

W piśmie procesowym z dnia 07.10.2016 r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko i zarzuty. Nadto wskazał, że w § (...) umowy, jaka łączyła go z bankiem wyraził zgodę na ubezpieczenie kredytu jednakże umowa ta miała być zawarta z (...) SA a nie ze stroną powodową. Zgodnie zaś z art. 385¹ pkt 5 k.c. jako przykładową klauzulę niedozwoloną podaje się cesję praw i obowiązków kontrahenta konsumenta bez jego zgody, co dotyczy także regresu ubezpieczeniowego albowiem dochodzi w tej sytuacji do zmiany wierzyciela. Pozwany nadal podnosi, że nie wiadomo, jak strona powodowa obliczyła wypłaconą bankowi należność w wysokości 105 091,11 zł. Kwota ta nie wynika bowiem ze zgłoszenia zdarzenia ubezpieczeniowego przez bank. Wysokość odszkodowania nie mogła być też wyższa niż 50 % wartości nieruchomości stanowiącej przedmiot zabezpieczenia a strona powodowa wartości tej na dzień wypłaty odszkodowaniami wykazała. Pozwany podniósł w końcu zarzut nieważności postanowień umowy kredytu w postaci ubezpieczenia niskiego wkładu własnego albowiem postanowienie to kształtuje prawa obowiązku konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają interes pozwanego. Postanowienia w tym zakresie nie były uzgadniane indywidualnie z pozwanym i za niedopuszczalne należało uznać obciążenie go kosztami ubezpieczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.11.2006 r. pozwany S. H. zawarł z Bankiem (...) SA w W. umowę kredytu hipotecznego w wysokości 252 500 zł. Kredyt był indeksowany do (...), po przeliczeniu wypłaconej kwoty zgodnie z kursem kupna (...) według Tabeli Kursów Walut Obcych obowiązujących w Banku (...). Celem kredytu był zakup mieszkania (kwota 220 000 zł), modernizacja remont mieszkania (20 000 zł) oraz refinansowanie kosztów poniesionych na cele mieszkaniowe (kwota 10 000 zł). Warunki wypłaty kredytu zostały określone w § (...) umowy i należało do nich spełnienie przez kredytobiorcę wszystkich warunków określonych w umowie kredytu oraz Regulaminie Kredytowania, założenie rachunku osobistego w Banku (...), zapewnienie środków na rachunku w kwocie wystarczającej na pokrycie opłat związanych z udzieleniem kredytu, dostarczenia aktu sprzedaży kredytowanego lokalu mieszkalnego, potwierdzenia złożenia w sądzie wniosku o założenie księgi wieczystej dla kredytowanego lokalu, złożenie oświadczenia właściciela lokalu o ustanowieniu na nim hipoteki zabezpieczającej spłatę kredytu, przedstawienie potwierdzenia złożenia deklaracji (...), dostarczenie oryginału polisy ubezpieczeniowej potwierdzającej objęcie kredytowanego lokalu ochroną ubezpieczeniową od ognia i zdarzeń losowych oraz dokonanie na bank cesji z tych polis oraz polisy ubezpieczenia pozwanego na życie. Zabezpieczenie udzielonego kredytu, zgodnie z § (...) umowy, stanowiła hipoteka kaucyjna do kwoty 429 250 zł ustanowiona na spółdzielczym własnościowym prawie do kredytowanego lokalu, cesja praw z polisy

ubezpieczeniowej od ognia i innych zdarzeń losowych kredytowanie nieruchomości oraz z polisy ubezpieczeniowej na życie pozwanego Zgodnie z § (...) umowy kredytu zabezpieczenie kredytu do czasu otrzymania przez bank odpisu księgi wieczystej kredytowanej nieruchomości z prawomocnym wpisem pierwszej hipoteki na rzecz banku stanowić będzie ubezpieczenie kredytów zabezpieczonych hipotecznie na podstawie umowy zawartej przez bank z Towarzystwem (...) SA zaś kredytobiorca zobowiązany był zwrócić bankowi koszty składki ubezpieczeniowej (pkt 3). Ostatni miesiąc ochrony ubezpieczeniowej, za który pobierana jest opłata z tytułu ubezpieczenia przypada w miesiącu, w którym do banku wpłynęła dostarczona przez kredytobiorcę odpis księgi wieczystej kredytowanej nieruchomości (pkt 5). Dodatkowe zabezpieczenie kredytu do czasu, kiedy saldo zadłużenia z tytułu udzielonego kredytu stanie się równe lub niższe niż 202 400 zł stanowi ubezpieczenie kredytów hipotecznych z niskim udziałem własnym kredytobiorcy na podstawie umowy zawartej przez Bank (...) SA z (...) SA. (pkt 7).

(dowód: umowa z dnia 28.11.2006 r. – k. 7 - 12)

Pismem z dnia 13.12.2011 r. Bank (...) wypowiedział pozwanemu umowę kredytu stawiając w stan natychmiastowej wymagalności całość zadłużenia tj. kapitał w kwocie 97 390,25 (...), kapitał przeterminowany w kwocie 1179,66 (...) oraz odsetki i wezwał do pozwanego do zapłaty. Wobec braku płatności, pismem z dnia 06.03.2012 r. Bank (...) zgłosił (...) S.A. we W. roszczenie o zapłatę kwoty 105 091,11 zł, wskazując, że kwota zadłużenia wynosi na dzień 30.01.2012 r. 369 962,96 zł. Towarzystwo wypłaciło bankowi odszkodowanie we wskazanej wysokości tj. 105 091,11 zł i 21 408,89 zł a następnie pismem z dnia 26.06.2012 r. wezwało pozwanego do zapłaty kwoty 126 500 zł.

(dowód: wypowiedzenie umowy kredytu – k. 15;

pismo z dnia 06.03.2012 r. – k. 14;

decyzja o przyznaniu odszkodowania – k. 13;

wezwanie do zapłaty – k. 15

przelew – k. 76 i 77)

W dniu 19.07.2010 r. (...) SA w W. zawarł z Towarzystwem (...) SA we W. umowę ubezpieczenia niskiego wkładu portfela kredytów hipotecznych. Zawarta umowa określała warunki, na jakich ubezpieczyciel udziela bankowi ochrony ubezpieczeniowej na wypadek powstania szkody, wskutek zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego dla części kredytów stanowiących brakujący wymagany wkład finansowy kredytobiorców, w kredytach udzielanych osobom fizycznym. Szkodą w rozumieniu umowy jest kwota wierzytelności banku z tytułu części kredytu objętego ochroną ubezpieczeniową niespłacona przez kredytobiorcę pomimo upływu okresu wypowiedzenia umowy kredytu ustalona na dzień wypłaty odszkodowania (§ 1 ust. 3 pkt 7). Zdarzenie ubezpieczeniowe zostało w umowie zdefiniowane jako brak spłaty części kredytu, o której mowa w § 2 ust. 1 w sytuacji, kiedy po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytu dokonanych w sytuacji i na warunkach określonych niniejszą umową kredytobiorca ma wobec banku zadłużenie z tytułu części kredytu objętej ubezpieczeniem (§2 pkt 13). Zgodnie z § 1 ust. 3 pkt 10 wypowiedzenie umowy kredytu stanowi oświadczenie banku skierowane na najbardziej aktualny, posiadany przez bank adres korespondencyjny złożony przez klienta pisemnie w placówce lub przez internetowy serwis lub centrum telefonicznej obsługi klienta, skutkując rozwiązaniem umowy kredytu i nakładając na kredytobiorcę obowiązek zwrotu niespłaconej części kredytu wraz z należnymi odsetkami, opłatami i kosztami w terminie nie krótszym niż 30 dni od daty doręczenia oświadczenia, spowodowane zaległością w spłacie kredytu co najmniej 60 dni pod warunkiem, że wymagana należność stanowi równowartość co najmniej dwukrotności raty z harmonogramu spłat kredytu. Wypowiedzenie umowy staje się skuteczne z chwilą otrzymania przez kredytobiorcę wypowiedzenia listem poleconym lub teleksem, telegramem, faksem lub doręczeniem go bezpośrednio kredytobiorcy bądź z chwilą wskazaną w umowie kredytu lub odpowiednim regulaminem. Ubezpieczony niski wkład to różnica pomiędzy aktualnym (na dzień zgłoszenia ubezpieczenia) saldem kredytu (a w przypadku kredytu w okresie karencji saldo udzielonej kwoty kredytu powiększone o kwotę pozostała do uruchomienia) a iloczynem minimalnego wskaźnika (...) i wartości nieruchomości (§ 1 ust. 3 pkt 14). Wartość nieruchomości, w rozumieniu umowy to ustalona zgodnie z regulacjami banku na dzień zawarcia umowy kredytu

lub na dzień zawarcia aneksu do umowy kredytu w zakresie zmniejszenia lub zwiększenia kwoty kredytu, a także zmiany ubezpieczenia kredytu lub na dzień przeliczenia salda kredytu, w celu oceny, czy kredyt nadal będzie podlegał ubezpieczeniu niskiego wkładu lub na dzień aktualizacji wartości nieruchomości na potrzebę ubezpieczenia nieruchomości, lub ustaloną w oparciu o operat szacunkowy wykonany przez rzeczoznawcę majątkowego oraz pozytywnie zweryfikowaną przez upoważnionego pracownika banku w zależności od tego, które z powyższych zdarzeń nastąpi ostatnie (§ 1 ust. 3 pkt 6). Wskaźnik (...) to zgodnie z umową wyrażony procentowo stosunek kwoty kredytu do wartości nieruchomości stanowiącej przedmiot zabezpieczenia hipotecznego kredytu. W trakcie okresu kredytowania wskaźnik ten stanowi stosunek kredytu do wartości nieruchomości (§ 1 ust. 3 pkt 15).

Przedmiotem ubezpieczenia jest ryzyko braku spłaty części kredytu udzielonego przez bank, stanowiącej różnicę pomiędzy aktualnym (na dzień zgłoszenia do ubezpieczenia) saldem kredytu (a w przypadku kredytu w okresie karencji saldo udzielonej kwoty kredytu powiększone o kwotę pozostała do uruchomienia) a iloczynem minimalnego wskaźnika (...) i wartości nieruchomości (§ 2 pkt 1).

Za dzień powstania szkody uważa się dzień, w którym upłynął okres wypowiedzenia umowy (pkt 1 umowy). Do zgłoszenia banku roszczenia o wypłatę odszkodowania bank zobowiązany jest dołączyć oświadczenia o wysokości kwoty należnej z tytułu odszkodowania oraz potwierdzone przez bank za zgodność z oryginałem kopie dokumentów wymienionych w załączniku nr (...) do umowy.

(dowód: umowa z dnia 19.07.2010 r. – k. 70-74).

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty 126 500 zł, wywodziła swoje roszczenie z przepisu art. 828 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Podstawą wypłaty odszkodowania na rzecz Banku (...) S.A. w W. była zawarta w dniu 19.07.2010 r. umowa ubezpieczenia niskiego wkładu portfela kredytów hipotecznych. Pozwany zarzucił m.in., że strona powodowa nie wykazała wysokości dochodzonego w pozwie roszczenia, w szczególności nie wykazała sposobu wyliczenia zapłaconego na rzecz banku odszkodowania. W tych okolicznościach na stronie powodowej, zgodnie z art. 6 k.c., spoczywał ciężar udowodnienia zakwestionowanych okoliczności stanowiących podstawę faktyczną pozwu. Podkreślić bowiem należy, że treść art. 828 § 1 k.c., na którym opiera swoje żądanie strona powodowa, nie stwarza domniemania, że suma odszkodowania wypłaconego przez zakład ubezpieczeń odpowiada zakresowi odpowiedzialności osoby, która wyrządziła szkodę. Roszczenie ubezpieczyciela oparte o art. 828 § 1 k.c. podlega ogólnym zasadom w zakresie rozkładu ciężaru dowodu w procesie (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14.01.2010 r., IV CSK 300/09). Jest to następstwem faktu, że roszczenie regresowe ubezpieczyciela ma charakter pochodny i zależy od istnienia zobowiązania, z tytułu którego może być wykonywane. W doktrynie przyjmuje się, że zachodzi tu wypadek wstąpienia osoby trzeciej w prawa zaspokojonego wierzyciela, wobec czego roszczenie przechodzące na ubezpieczyciela jest zasadniczo tym samym roszczeniem, które przysługiwało poszkodowanemu wobec sprawcy szkody. Wstępując w prawa wierzyciela ubezpieczyciel może żądać od osoby odpowiedzialnej za szkodę świadczenia zwrotnego w granicach wypłaconego odszkodowania. Nie może jednak domagać się więcej niż byłaby ona zobowiązana świadczyć poszkodowanemu, ma bowiem tylko tyle uprawnień, ile przysługuje poszkodowanemu. Ma to także dalszą konsekwencję. Mianowicie w procesie o regres osobie ponoszącej odpowiedzialność wobec poszkodowanego przysługują przeciwko ubezpieczycielowi wszelkie zarzuty, które miała przeciwko poszkodowanemu w chwili powzięcia wiadomości o zmianie wierzyciela. Nie znajduje oparcia w prawie taka konstrukcja, że na dłużniku spoczywa obowiązek zapłaty na rzecz ubezpieczyciela kwoty odpowiadającej wysokości wypłaconego odszkodowania bez możliwości jej zakwestionowania, co w rozpoznanej sprawie sprowadzać by się miało do mechanizmu, że skoro dłużnik nie spłacał kredytu, ubezpieczyciel wypłaca bankowi odszkodowawcze w ustalonej przez ten bank wysokości a następnie domaga się od dłużnika zapłaty tej kwoty bez możliwości kwestionowania wysokości wypłaconego odszkodowania. Pozostaje to w absolutnej sprzeczności z konstrukcją art. 828 § 1 k.c. stanowiącym, że jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie

ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela **do** wysokości zapłaconego odszkodowania. Wyplacone odszkodowanie stanowi więc tylko górną granicę tego roszczenia. Jego wysokość zaś winna odpowiadać wysokości rzeczywistej szkody, jaką poniósł bank. Wobec zakwestionowania wysokości dochodzonego przez stronę powodową roszczenia, winna ona udowodnić nie tylko okoliczność, że wypłaciła odszkodowanie na rzecz banku ale nadto że dokonała wypłaty odszkodowania w wysokości szkody, jaką poniósł bank a także, że uczyniła to w granicach łączącej strony umowy ubezpieczenia z dnia 19.07.2010 r.

Jak wynika z § 1 ust. 1 umowy z dnia 19.07.2010 r., umowa ta określała warunki, na jakich ubezpieczyciel udziela bankowi ochrony ubezpieczeniowej na wypadek powstania szkody, wskutek zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego dla części kredytów stanowiących brakujący wymagany wkład finansowy kredytobiorców, w kredytach udzielanych osobom fizycznym. Przedmiotem ubezpieczenia jest więc niski wkład, który zdefiniowano nadto w § 1 ust. 3 pkt 14 umowy jako różnicę pomiędzy aktualnym (na dzień zgłoszenia ubezpieczenia) saldem kredytu (a w przypadku kredytu w okresie karencji saldo udzielonej kwoty kredytu powiększone o kwotę pozostała do uruchomienia) a iloczynem minimalnego wskaźnika (...) i wartości nieruchomości. Z treści umowy kredytowej nie wynika, ażeby od pozwanego wymagano wkładu własnego. Nie określono wysokości owego niskiego wkładu, wskazując jedynie w § 9 ust. 7, że dodatkowe zabezpieczenie kredytu do czasu, kiedy saldo zadłużenia z tytułu udzielonego kredytu stanie się równe lub niższe niż 202 400 zł stanowi ubezpieczenie kredytów hipotecznych z niskim udziałem własnym kredytobiorcy na podstawie umowy zawartej przez Bank (...) SA z (...) SA. Powstaje więc podstawowa wątpliwość, czy umowa kredytu z dnia 28.11.2006 r. podlegała ubezpieczeniu w ramach umowy z dnia 19.07.2010 r. O tym, że przedmiotem ubezpieczenia mogła być tylko część kredytu wynika także z definicji szkody zawartej w § 1 ust. 3 pkt. 7 umowy, zgodnie z treścią którego Szkodą w rozumieniu umowy jest kwota wierzytelność banku z tytułu części kredytu objętego ochroną ubezpieczeniową niespłacona przez kredytobiorcę pomimo upływu okresu wypowiedzenia umowy kredytu ustalona na dzień wypłaty odszkodowania. W tym miejscu należy tylko wskazać, że na ubezpieczenie kredytu przez bank kredytobiorca nie musi wyrażać zgody. Odrębną kwestią, nie podlegającą rozpoznaniu w niniejszej sprawie pozostaje ocena tych zapisów umowy kredytowej, które nakładają na kredytobiorcę obowiązek ponoszenia kosztów takiego kredytu. Określenie wysokości przedmiotu ubezpieczenia (niski wkład) wymaga więc ustalenia aktualnego na dzień zgłoszenia ubezpieczenia salda kredytu, wysokości wskaźnika (...) (wyrażony procentowo stosunek kwoty kredytu do wartości nieruchomości stanowiącej przedmiot zabezpieczenia hipotecznego kredytu) oraz wartości nieruchomości w rozumieniu § 1 ust. 3 pkt 6 umowy z dnia 19.07.2010 r. Jest rzeczą oczywistą, że po zgłoszeniu roszczenia odszkodowawczego towarzystwo ubezpieczeniowe w pierwszej kolejności ustala, czy ponosi odpowiedzialność za zgłoszoną szkodę, w jakim zakresie i w jakiej wysokości. Do akt sprawy nie złożono żadnych dokumentów z przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego, pozwalających pozwanemu, a wobec treści podniesionych przez niego zarzutów także Sądowi, na weryfikację twierdzeń strony powodowej, że zobowiązana było do spełnienia świadczenia na rzecz banku. Nie wiadomo także, w jaki sposób strona powodowa ustaliła wysokość szkody, tym bardziej, że wypłaciła bankowi nie tylko kwotę zgłoszoną jako roszczenie odszkodowawcze w wysokości 105 091,11 zł ale nadto kwotę 21 408,89 zł. Jak wskazała strona powodowa kwota ta odpowiada 50 % wartości nieruchomości kredytowanego lokalu na dzień udzielenia kredytu, na którą to kwotę kredyt był ubezpieczony. Nie oznacza to jednak, że wypłacona kwota odpowiada wysokości szkody poniesionej przez bank. Na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę powodową na poparcie swojego żądania nie można zweryfikować zasadności wysokości wyplaconego odszkodowania, co nie oznacza, że nie mogłoby się okazać, że odpowiada ono wysokości tej szkody. Tak jak w procesie z udziałem banku pozwany mógłby domagać się wykazania sposobu wyliczenia jego zadłużenia w szczególności w przypadku kredytu indeksowanego (...), tak i w procesie, jaki wytoczył ubezpieczyciel na podstawie art. 828 § 1 k.c., pozwany musi mieć możliwość zapoznania się ze sposobem wyliczenia dochodzonej należności. Niewykazanie przez stronę powodową, że wypłacona tytułem odszkodowania kwota odpowiada wysokości szkody poniesionej przez bank musi skutkować uznaniem, że nie wykazała ona wysokości dochodzonego roszczenia.

W rozpoznawanej sprawie należy zwrócić także uwagę na kwestię związaną z wypowiedzeniem umowy kredytu z dnia 28.11.2006 r., które spowodowało postawienie całej należności w stan natychmiastowej wymagalności wobec podniesionego przez pozwanego zarzutu bezskuteczności wypowiedzenia umowy. Ma to decydujące znaczenie dla powstania odpowiedzialności ubezpieczyciela a ostatecznie w niniejszej sprawie pozwanego. O wadze zachowania

wszelkich rygorów związanych z wypowiedzeniem umowy, oczywiście poza kwestią jego skuteczności, świadczy treść umowy z dnia 19.07.2010 r. Bank zobowiązany był przy zgłoszeniu szkody przedłożyć ubezpieczycielowi kopię Wypowiedzenia Umowy Kredytu objętego ochroną ubezpieczeniową (§ 8 pkt 3). Zgodnie z § 1 ust. 3 pkt 10 Wypowiedzenie Umowy Kredytu to oświadczenie banku skierowane na najbardziej aktualny, posiadany przez bank adres korespondencyjny złożony przez klienta pisemnie w placówce lub przez internetowy serwis lub centrum telefonicznej obsługi klienta, skutkujące rozwiązaniem umowy kredytu i nakładające na kredytobiorcę obowiązek zwrotu niespłaconej części kredytu wraz z należnymi odsetkami, opłatami i kosztami w terminie nie krótszym niż 30 dni od daty doręczenia oświadczenia, spowodowane zaległością w spłacie kredytu co najmniej 60 dni pod warunkiem, że wymagana należność stanowi równowartość co najmniej dwukrotności raty z harmonogramu spłat kredytu. Wypowiedzenie umowy staje się skuteczne z chwilą otrzymania przez kredytobiorcę wypowiedzenia listem poleconym lub teleksem, telegramem, faksem lub doręczeniem go bezpośrednio kredytobiorcy bądź z chwilą wskazaną w umowie kredytu lub odpowiednim regulaminem. Ponieważ do akt nie złożono Regulaminu, stanowiącego załącznik nr (...) do umowy kredytu z dnia 28.11.2006 r., w którym najprawdopodobniej znajdują się zapisy regulujące kwestię wypowiedzenia umowy albo zapisów takich brak w treści samej umowy, nie można ustalić, jaka była w tym zakresie treść jej postanowień. Niewątpliwie jednak ażeby bank mógł skorzystać z ochrony ubezpieczeniowej a tym samym ażeby po stronie ubezpieczyciela zaktualizował się obowiązek wypłaty odszkodowania muszą zostać zrealizowane wszystkie warunki wypowiedzenia umowy kredytu opisane w § 1 ust. 3 pkt 10 umowy ubezpieczenia i jest rzeczą oczywistą, że przed podjęciem decyzji o przyznaniu odszkodowania, ubezpieczyciel musiał dysponować dokumentami, które umożliwiły mu ustalenie, że zaległość w spłacie kredytu wynosiła co najmniej 60 dni i że stanowiła ona równowartość dwukrotności raty z harmonogramu spłat kredytu a nadto, że oświadczenie to zostało wysłane kredytobiorcy w sposób opisany w przytoczonym postanowieniu umownym (list polecony, teleks, telegram, faks, doręczenie bezpośrednie). Do akt sprawy nie złożono ani harmonogramu spłat kredytu, co pozwoliłoby ocenić, czy pozwany rzeczywiście zalegał ze spłatą należności równowartą dwukrotności raty ani dokumentów, z których wynikałoby, że czas tej zaległości wynosił co najmniej 60 dni. Także i w tym wypadku Sąd pozbawiony jest możliwości weryfikacji okoliczności, czy w rozpoznawanej sprawie zaktualizował się po stronie powodowej obowiązek wypłaty odszkodowania rzecz banku. Do akt złożono jedynie potwierdzone za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu bez dowodu jego doręczenia, w tym sposobu jego wysłania (dowód nadania przesyłki poleconej - k. 15 v dotyczy wezwania do zapłaty z dnia 26.06.2012 r.). Nie złożono dokumentów, w świetle których można by ustalić, czy pozwany zalegał ze spłatą należności równowartą dwukrotności raty i czy czas tej zaległości wynosił co najmniej 60 dni. Jeszcze raz należy podkreślić, że tylko wypłata odszkodowania w sytuacji zaktualizowania się po stronie ubezpieczyciela obowiązku świadczenia w związku z zajściem zdarzenia ubezpieczeniowego i na warunkach określonych umową ubezpieczenia a także w wysokości rzeczywistej szkody poniesionej przez bank daje możliwość skutecznego domagania się przez ubezpieczyciela, na podstawie art. 828 § 1 k.c., zasądzenia od osoby trzeciej kwoty, jaką wypłacono w ramach umowy ubezpieczenia. W rozpoznawanej sprawie strona powodowa nie udowodniła okoliczności pozwalających na uznanie jej żądania za uzasadnione, a to na niej, zgodnie z art. 6 k.c., spoczywał ciężar dowodu zaistnienia okoliczności uzasadniających zasądzenie od sprawcy szkody kwoty równej wypłaconemu odszkodowaniu.

Konieczność przedstawienia przez stronę powodową sposobu wyliczenia przyznanego odszkodowania wynikała także z treści podniesionych przez pozwanego zarzutów abuzywności postanowień zawartych w umowie kredytu. Ich zasadność mogłaby mieć bowiem wpływ na ocenę skuteczności dokonanego przez bank wypowiedzenia a co za tym idzie postawienia całego zadłużenia w stan natychmiastowej wymagalności i wysokości poniesionej przez bank szkody.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono, jak wyżej.

Orzeczenie o kosztach wydano na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § -6 pkt 6 mającego zastosowanie w niniejszej sprawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (..) (Dz. U. nr 163, poz. 1348).